

نامش حسن بود و در ۱۲۷۶ هجری شمسی دیده به جهان گشود. پدرش تاجر بود و خودش نیز تا دهه چهارم عمرش به تجارت فرش پرداخت. حسن تفضلی از مدیران و کار آفرینان نامدار صنعت ریسندگی ایران است. نخستین کارخانه ریسندگی را در آذر ۱۳۱۳ در کاشان بنیاد گذاشت و در سال های بعد کارخانه های شماره ۲ و شماره ۳ را در همان شهر راه اندازی کرد. حسن تفضلی از نخستین مدیران سنتی ایران است که به اقتضای زمان به مدرنیسم و الزامات ناشی از آن در صنعت و اقتصاد پای بند شد. به او (پدر نساجی) ایران لقب داده اند. شاید کرامت و بزرگواری راز هم نامش کریم اهل بیت امام مجتبی(ع) به ارث برده بود که در طول حیات ۹۰ ساله اش کریمانه خدمات شایانی نه تنها به کاشان که به ایران کرد. از فعالیتهای فرهنگی چون مرمت مزار محتشم کاشانی و چاپ کتیبه های اشعار ویدر تیراژ بالا و ارسال به تمامی نقاط کشور تا خدمات عام المنفعه مثل کمکبه مساجد و حسینیه ها و هیئات مذهبی، دست گیری از مستمندان و ایتام، ساخت مرکز رادیولوژی و سی.سی.یو برای مردم کاشان و یا بنیانگذاری نهادهای غیردولتی و مردم نهاد مثل اتاق بازرگانی کاشان در سال ۱۳۳۴ و یا کمک هایش به نهادهای نوپای انقلابی مثل بنیاد شهید و صدها کار و فعالیتی که هنوز بنده و شاید خانواده اش هم از آن خبری نداریم. اما بزرگترین کارش که او را شهره عام و خاص کرد، بنیانگذاری کارخانجات ریسندگی و بافندگی کاشان در سال ۱۳۱۳ هجری شمسی بود که بعدها در فازهای بعدی کارخانه های شماره ۲ و شماره ۳ آنرا نیز بنیان گذاشت و چنین بود که وی را «پدر نساجی ایران» لقب دادند امامردم شهر او را به نام «ارباب» و بعدها «حاجی ارباب» می شناختند. «حاج حسن تفضلی» یا بقول مردم کاشان «ارباب تفضلی» نام آشنای مردم این دیار است که هر شنونده ای - حتی آنانی که وی را ندیده اند و سن شان به زمان حیات وی قد نمی دهد - جز تعریفخوبی های مکرر و تمجید های اقشار مختلف مردم چیز دیگری نشنیده اند. میزان محبوبیتش را می توان از جمعیت عظیمی که برای مشایعت پیکرش در آبان ۱۳۶۶ از میدان پانزده خرداد تا مزار دشت افروز آمده بودند بخوبی مشاهده کرد.